

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Λε. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδινὸν, διευθύνον
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τὰ αἷτια καὶ τὰ ἀποτελέ-
σματα τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπογρυφῶν κρί-
σεων). — Μικρὰ Ἀσία (περὶ τῆς νήσου
Σύμης). — Ἀγορὰ συνειδήσεων (ἡ δυ-
τικὴ ἐκκλησία καὶ ἡ ἐξωμοσία τῶν Περ-
σίων Κυζίκου). — Μακεδονία (τὴν ἀνή-
κει. Τί πρέπει νὰ πράξωμεν οἱ Ἕλληνες
ὅπως διαφωτισώμεν τοὺς Εὐρωπαίους). —
Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἰταλοαλβα-
νικὸν ἐν Ἰταλία συνέδριον καὶ ἡ Ἑλλάς. —
Τὰ ἐν Ἑλλάδι. (περιγραφή τῆς καταστά-
σεως). — Τελευταῖαι εἰδήσεις

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἡ Νῆσος Σύμη.

Γεωγραφία. — Μυθολογία. — Ἱστορία. — Ἡθὴ
καὶ ἔθιμα. — Πνευματικὴ κατάσταση. — Πληθυ-
σμός. — Σχολεῖα.

Παρὰ τὴν ἐσχάτην τῆς Νοτιοδυτικῆς τῆς Μι-
κρᾶς Ἀσίας ἄκρας, κλειστὰς τὸν Συμαϊκὸν κόλπον, κεί-
ται βραχυδῆς, ξηρὰ καὶ ἄγονος, πλὴν εὐλίμενος,
ἡ νῆσος Σύμη, ἔχουσα πρὸς Β. τὴν Κνιδίαν Χερ-
σόνητον, πρὸς Ν. τὴν νῆσον Ῥόδον, πρὸς Α. τὴν
ἀκρωτήριον τῆς Καραίας ἢ Κυνὸς σήμα τὸ παρὰ τὴν
ἀρχαίαν πόλιν Λόρυμα, καὶ πρὸς Δ. τὰς νήσους
Χάλκην, Τήλον καὶ Νισυρον. Ἡ Σύμη, κατ' ἀκο-
λουθίαν τῶν πολλῶν κεντροφύγων ἀκρωτηρίων, ἔχει
σχῆμα ἀκτινωτὸν ἀπὸ τοῦ κέντρου καὶ ὑπερὶ τὰ τριάντα
καὶ ἐν χιλιάμετρα περιμετρον.

Τὸ πάλαι ποτὲ ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο Μεταποντίς,
εἰτα ὠνομάσθη Αἴγλη ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς Ναϊά-
δος Αἴγλης τῆς ἐκ τοῦ Ἡλίου γεννησάσης τὰς
Χάριτας.

Ὡς πρὸς τὴν κατοικήσαντες τὴν νῆσον μυθολο-
γοῦνται οἱ μετὰ Τρίτοπος ἀφικόμενοι, ὧν ἡγεμὼν ἦτο
ὁ Χθόνιος, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Σύμης, ἐξ
ἧς ὠνομάσθη ἡ νῆσος. Κατ' ἄλλους δὲ μύθος πρῶ-
τος οἰκιστὴς ἐγένετο ὁ θαλάσσιος δαίμων Γλαύκος,
ὅστις, ἀπαγαγὼν ἐκείνη Σύμην τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰα-
λίσσου καὶ τῆς Δωτίδος, ὠνόμασεν ἀπὸ ταύτης τὴν
νῆσον.

Κατὰ τοὺς ἡρώικους χρόνους, βασιλεὺς αὐτῆς λέ-
γεται ὁ τὸ εἶδος κελιστοῦ Νιρέως, ὅστις μετὰ τῶν
ἀπέναντι ὑποτειλῶν αὐτῷ Κερῶν συνεστράτευσεν
ὑπὸ τὸν Ἀγαμέμνονα κατὰ τῆς Τροίας. Μετὰ δὲ
τοὺς τρωϊκοὺς χρόνους κατέλαβον τὴν νῆσον οἱ Κέ-
ρες καθ' ὃν χρόνον ἐθαλσοκράτου, ἀλλὰ ἐπιγε-
νομένης ξηρασίας μετὰ τινὰ χρόνον ἐφυγον ἐκ τῆς
νῆσου. Πολλὴν δ' ἱστορικὴν σπουδαιότητα φαίνεται
ἔχουσα ἡ δωρικὴ παραδοσις, ἡ ἐξηγουσα τὴν δω-
ρικὴν καταγωγὴν τῶν κατοίκων κατὰ ταύτην ἐκ
τῶν Δωριέων τῶν μὴ ἐυρότων κληρὸν ἐν Πελοπον-
νῳ, Ναυσός τις Ἡρακλείδης κατέφυκε τὴν νῆσον
ἐρημον οὖσαν, προσέλαβε δ' εἰτα καὶ ἄλλους Δω-
ρεῖς ἐλθόντας ὑπὸ ἡγεμόνα Εὐσθον μετέσχον δὲ
κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἀποικίας καὶ Κνίδιοι καὶ
Ῥόδιοι. Κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους παρέμειναν
ἄσημον ἡ νῆσος. Μειὰ δ' αὐτῆς γίνεται κατὰ τὸν
Πελοποννησιακὸν πόλεμον, οἷ, ὡς ἱστορεῖ ὁ Θου-
κυδίδης, μετὰ τὴν περὶ τὴν Κνίδον ἦτταν τῶν Ἀθη-
ναίων ὑπὸ τὸν ναύαρχον Χαρίμνον, οἱ Λακεδαιμό-
νιοι ἀποβάσαντες ἐστησαν τρώπαιον.

Οὐδὲ ἐκ τῆς νομισματικῆς ἀρχαιολογίας διδασκό-
μεθα τι περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Σύμης. Διότι
τὰ μόνα νομίσματα τὰ ἀποδοδόμενα ὑπὸ τιναν νο-
μισματολόγων εἰς τὴν Σύμην (φέροντα δὲ κεφαλὴν
Διονύσου παγωναφόρου καὶ κεφαλὴν Ἀθηνᾶς) ἡμ-
φισβητοῦνται ὑπ' ἄλλων, ἀποδιδόντων ταῦτα εἰς
τὰ παρὰ τὴν Ἀλικαρνασσὸν Συάγγελα.

Ἄλλ' ἰδίως ἡ νῆσος ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἰσθμοῦ
αὐτῆς φαίνεται, οἷ ἐκαλύπτετο ἀπὸ πλούσια καὶ
πυκνὰ δάση πευκῶν καὶ κυπαρίσσω, ὧν τῆδε κά-
κεις οὐκ ὀλίγα λείψανα ὑπάρχουσιν ἀκόμη.

Μέχρι τοῦ 1309 ἡ νῆσος ἀνῆκε τῇ Βυζαντινῇ
Αὐτοκρατορίᾳ, ὅποτε διὰ τοῦ Villaret ὑπετάγη εἰς
τὸν μέγαν Μάγιστρον τῆς Ῥόδου καὶ κατέστη φόρος
ὑποτελής εἰς αὐτόν. Τῷ δὲ 1523 δυνάμει συνθήκης
καὶ οὐχὶ δικαιοῦσι πολέμου, ὡς θὰ ἀναφέρω κα-
τωτέρω, πωρὶθῆν εἰς τοὺς Τούρκους ἐπὶ Σουλτᾶν
Σουλεῖμν Β' τοῦ Μεγαλοπρεποῦς, δι' ὃ καὶ ἀπῆ-
λαυσεν εὐρυτάτων προνομίων.

Βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα.

Ἡθὴ καὶ ἔθιμα.

Οἱ Συμαῖοι ἀποζῶσιν ἐκ τῆς θαλάσσης τὰ ἐπι-
κινδυνώδεστα τῶν ἐπαγγελμάτων ἀκούοντες, καὶ
ὡς ἄλλοι μυθικοὶ ἥρωες κατὰ τῶν φροβερωτάτων
στοιχείων τῆς φύσεως μετὰ μοναδικῆς ἀντεπεξέρχου-
μενοι ψυχραιμίας. Διότι ἡ κυριολεκτικῶς τραχὺς,
βραχυδῆς καὶ αὐχμηρὰ τοῦ ἰσθμοῦ φύσις μετὰ τοῦ
εὐλίμενου τῆς νήσου, ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν εἰσέτι
χρόνων, ὥθησαν τοὺς κατοίκους εἰς τὴν ναυτιλίαν
καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν σπογγαλίαν τὴν τὸ μόνον ἐξαγω-
γικὸν ἐμπόριον τῆς νήσου καὶ τὴν μοναδικὴν τροφο-
φόρον αὐτῆς ἄρτηριον ἀποτελοῦσαν.

Λέγω δὲ ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν, διότι καὶ αὐτοὶ
οἱ μῦθοι οἱ πλάττοντες οἰκιστὴν τὸν ἐνάλιον δαίμονα
Γλαύκον, ὑποδηλοῦσι πιθανῶς τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν
κατοίκων. Ὁ Γλαύκος ἐμβολογεῖτο ὡς διατρίβων
τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς του εἰς τοὺς ἀτέρμονας καὶ
κελινοὺς τῆς θαλάσσης πυθμένας, προσωποποιῶ-
ντι ὃν τρόπον τινὰ τῶν τοιμηρῶν Συμαίων σπογ-
γαλίων εἶναι δὲ τὸ κυριώτατον ἐν τῇ νήσῳ τὸ
δεινὸν ἐπιτήδεμα τοῦ σπογγαλίου, τὸ ἐπαρκῶς μὲν
τροφοδοτοῦν τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ καὶ οἰκτρῶς ἀπο-
δεκατίζον αὐτούς.

Ὅτι δὲ εἰς τὴν ναυτιλίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων
ἐπέδωκαν οἱ Συμαῖτι, μνημονεύεται ἐν Ἰλιάδι
(Β, 671):

Ἰσχυρὸς αὖ Σύμηθεν ἄγχι τῶς νῆας Ἰσας,
Νιρέως, Ἀρκαίης υἱὸς Χαροπόδ' ἄνακτος,
Νιρέως δὲ κάλλιπος ἄνθρωπος Ἰλίου ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα...

Οἱ ἐπαγγελματικοὶ λοιπὸν κινδύνοι εἰσι κληρονο-
μικῆς φύσεως διὰ τοὺς Συμαίους. Διὰ τοῦτο μεθ' ὅλην
τὴν ἐπιγινώσκουσαν τῆς ἀναμενούσης αὐτοὺς φοβε-
ρᾶς πρὸς τὰ στοιχεῖα πάλης, οὐ μόνον οὐδαμῶς
ἀποδεδιλωσάν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοι στρατιῶται ἀο-
ραγεῖς ὑπὸ τὴν τοῦ καθήκοντος σημαίαν ἰταχθέντες,
μετὰ πρωτοφανοῦς ἐνθουσιασμοῦ καὶ τὰ μάλα εὐ-
θεροῦς, πεσθαρχοῦντες, πρὸς τοὺς κινδύνους χω-
ροῦσιν, οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ τέλος τοῦ σκοποῦ ἐν νῷ
ἔχοντες, τὸ ἐπαρκῶς ἀδελφόντι ἐντὶ τῆς κιν-
δυνωδεστάτης προσωπικῆς ἐργασίας των εἰς τὰς ἐκ-
ταῖς καὶ τῶν οἰκονομικῶν των ἀνάγκων ἐν μέρει, καὶ
εἰς τὰς τῆς πατρίδος των καθόλου. Ὁ ἄγων δ' οὐ-
τὸς ἀτυχὲς δὲν ἀγεται εἰς πέρας ἄνευ θανάτων!

Ἐν τούτοις τὸ ἐκπληττον εἶναι, ὅτι ὅσον ἀνυ-
παίσθητος ἀτρόμητος τυγχάνουσιν ἐν τῷ παντὸς ἄλ-
λου φοβερωτάτῳ ἐπαγγέλματι των, τοσοῦτον ἐξ ἄλ-
λου μετρίφρονες, νομοταγεῖς καὶ πατριαρχικῶς φι-
λοῦντο εἶναι οὐπο δῆποτ' ἐν εὐθείᾳ, τοῦθ' ὅπερ
παρὰ τὰ κοινῶς παραδεδομένα, ὅτι τὸ φυσικὸν καὶ
ἐπαγγελματικὸν περιβάλλον ρυθμίζει καὶ ἀναλό-
γως μορφοῦσι τοὺς χαρακτῆρας, ἀποδίδουσιν ἀσυ-
νίστην ἀντίθεσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν κατοίκων πρὸς
τὴν τραχύτητα τῆς νήσου καὶ τὸ τρομερὸν ἐπάγ-
γελμά των.

Εὐτυχῶς τὰ ἐπικινδύνα ταῦτα ἐπαγγέλματα ἐ-
σθον καὶ τὰ ἀγαθὰ τὸν ἀποτελέσματα, δι' ὧν ἀπ-
εξημίωσαν τοὺς Συμαίους, διότι διὰ τῆς ναυτι-
λίας καὶ τῆς σπογγαλίας καλλιερῆσαντες οὗτοι
τὰς μετὰ τῆς Δύσεως καὶ ἐν γένει τὸν ξένων ἐπι-
κοινωνίας καὶ ἐμπορικῆς αὐτῶν σχέσεις, τοῦτο μὲν,
διὰ τῆς παρομιμῶδους αὐτῶν φιλοφιλίας, ἀπέβησαν
ἀληθεῖς κοσμοπολίται, τοῦτο δὲ, διὰ τῆς ὀξείας
ἀντιλήψεως καὶ τόλμης, ἥτις χαρακτηρίζει τὸν
Ἕλληνα ναυτιλλόμενον, ἐμορφώθησαν πολιτικῶς
εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε οὐ μόνον ἐπιμαχρὸν
χρόνον ἐτήρησαν τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν των,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς Κοσμοκρατορίας Ἑνδικῆς Δημο-
κρατίας, ἡ Σύμη, μετὰ ἑνδεκα ἄλλων προσητημέ-
νων αὐτῇ νήσων, ἀπέτελε ἡμιανεξάρτητον Δημο-
κρατίαν, τῆς ὁποίας τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον, ἀπο-
τελοῦμενον καὶ ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν νήσων,
ἦδρευεν ἐν Σύμῃ, κανονίζον τὰ τῆς Δαδεκανήσου
Δημοκρατίας ὑπὸ τῶν συμφέροντα. Αἱ ἀποτελούσαι
τὴν Δημοκρατίαν ταύτην νῆσοι εἰσὶν αὐτῆς τῆς Σύμης
πρωτεύουσα, Μεγίστη (Καστελλόριον), Κέας,
Κάρπαθος, Ἀστυπάλαια, Χάλκη, Τήλος, Νισυ-
ρος, Κάλυμνος, Λέρος, Πάρος καὶ Ἰκαρία.

Ἱστορία τῆς προσητημέως τῶν νήσων τούτων εἰς τὴν Τουρκίαν.

Τὴν ὑπέροχον τῶν Συμαίων πολιτικὴν ἀρρήσιν
τρανώτατα κατέδειξεν ὁ τρόπος, δι' οὗ ἀνεγνώρι-
σαν τῷ 1523 τὴν κυριαρχίαν Σουλτᾶν Σουλεῖμν Β'
τοῦ Μεγαλοπρεποῦς, σῶσαντες οὕτω μετὰ τῆς
πατρίδος των καὶ τὰς ἄλλας ἑνδεκα νήσους ἀπὸ
τῆς ὀλεθρίας τοῦ ἀνίσου καὶ ἀπείλητος πολέμου
συνεπείας.

Σουλτᾶν Σουλεῖμν ὁ Μεγαλοπρεπὴς πολέμων
τότε μακροδῶς ἐναντίον τῶν Ἰπποτῶν πρὸς κατὰ
τὴν αἰτίαν τῆς Ῥόδου ἐστρατοπεδεύειν εἰς τὴν ἀπέναντι
αὐτῆς Ἀνατολήν ἐν Μαρμαρίστῃ. Πρὸ τῆς πτώ-
σεως λοιπὸν εἰσέτι τῆς Ῥόδου, ἥτις ὑποτάσσεται κα-
τὰν πολιτικῶν ἐστοίχισε πολὺ ἀκριβῶς εἰς τοὺς τὸν ἀνδρᾶλον ἀρχεῖται ἐντέθεν. Οἱ ἀποστολοὶ τῆς

Τούρκους, οἱ Συμαῖοι ἀναμετρήσαντες τὰς δυνάμεις
τῆς Δημοκρατίας των καὶ ἐκτιμήσαντες τὰς περι-
στάσεις, ἀρ' ὧν κατεῖδον τὸ μάταιον καὶ παρὰλο-
γον πάσης ἀντιστάσεως κατὰ τῶν νικηφόρων στρα-
τῶν τοῦ Σουλτᾶνου, μετὰ κρυφίαν ἀπὸ τοὺς Ἰπ-
ποτάς συνεννόησιν μεθ' ἀπάσων τῶν νήσων, εἰς ἃς
ἀνέπτυξαν, οἷ οἱ Ἰπποταὶ καὶ ἀν' ἀνάγκῃσι πο-
λεμὸν θὰ τὸν διεξαγάγων ἀναλώμασιν εἰς αἶμα καὶ
χορήμ' τῶν νησιωτῶν, μετὰ δὲ τὴν ἦτταν καθ' ὃ
ξένοι οὗτοι μὲν θ' ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἰδία, θὰ ἀφ-
θῶσι δὲ νὰ ὑποστῶσι τὰς ὀλεθρίας τοῦ πολέμου
συνεπείας καὶ βάρη, ἐπεισαν αὐτὰς καὶ ἀπείσθησαν
ἐκ συμφώνου πολυμελῆ Ἐπιτροπεῖαν ἐκ τῶν τὰ
πρῶτα φερόντων, οἷτινες, μετὰ πλείστον δώρων,
ἐν οἷς τὴν πρώτην θέσιν κατεῖχον μεγίστην ποσότης
ἀρίστης ποιότητος ἄρτου καὶ ἀφρόνοι ἐκλεκτοὶ σπόγ-
γοι, μετέβησαν εἰς Μαρμαρίσταν, ἐθα τυγόντες τῆς
ὕψλης τιμῆς νὰ γένωνται δεκτοὶ εἰς ἀκροασιν παρὰ
τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι ὑπεβάλλον καὶ τὴν τῆς Δω-
δεκανήσου ὑποταγὴν ὑπὸ δρους, οὗς ἐδικαιολογεῖ
καὶ τὸ ξηρὸν καὶ ἄγονον τῶν νήσων. Ἡ Α. Α. Με-
γαλειότης ἐκ τῆς ἀπαγορευτέως ἐν ἡ διετελεῖ διὰ
τὴν παράτασιν τῆς ἀντιστάσεως τῆς πολιορκουμένης
Ῥόδου, σφόδρα ἐκ τῆς αὐθιμότητος ταύτης ὑπο-
ταγῆς ἡγαθύνθη, δι' ὃ καὶ προθύμως ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν
τὰς τε προτάσεις καὶ τοὺς δρους τῆς Ἐπιτροπείας
καὶ ὑπόδοκον ἀμέσως, ἵνα καὶ δι' Αὐτοκρατορικῶν
Του Φερμάνου, ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐκδοθέντος, προ-
κίση τὰς Δώδεκα ταύτας Σποράδας δι' ἐξαιρετικῶν
προνομίων αὐτοδιοικήσεως, ἄνωγα δὲ οἱ Συμαῖοι ἐκ
σοφῆς προνοίας ἐφρόντισαν νὰ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ
τῶν κατόπιν Διαδόχων Σουλτᾶνων διὰ Φερμάνων
ἐπίσης Αὐτοκρατορικῶν, ἅτινα φυλάττονται εἰς τὰ
ἀρχεῖα τῆς νήσου ὡς ἀντιπροσωπευούσης καὶ τὰς
λοιπᾶς.

Οὕτω λοιπὸν πολιτευθέντες οἱ Συμαῖοι ἐν τῇ κρι-
σιματῇ ἐκείνῃ ἐποχῇ ἀπέδειξαν ἐαυτοὺς ἀνώτερους
τῶν περιστάσεων, διότι διὰ τῆς πολιτικῆς προνοίας
των ἔσωσαν τὴν Σύμην καὶ τὰς περὶ αὐτὴν νήσους
ἀπὸ πανωλεθρίας καὶ ἐπρόκεισαν αὐτὰς δι' αὐτοδιο-
οικήσεως καὶ γενικῆς ἀτελείας, προνομία αὐτὰ δὲ ἐν-
ζῶως χειρισθέντες κατέστησαν τὴν Σύμην, μεθ' ὅλην
τὴν ἀντίθεσιν τοῦ ἰσθμοῦ, σχετικῶς εὐήμερον καὶ
ἐκ τῆς εὐγενείας τῆς προόδου σταδιοδρομίας οὐδαμῶς
ὑπολειπομένην. Καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι ἡ Σύμη
μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν σποράδων ἀναγνωρίζεται ὑπὸ
τῶν Προστατῶν Δυνάμεων ὡς δυνάμει Συνθήκης
καὶ οὐχὶ δικαιοῦσι πολέμου τοῦ Τουρκικῆς Αὐτο-
κρατορίας προσητημένη, ὡς τοῦτο δηλοῦται ἐκ τῆς
κατὰ τὸ 1892 ἐντόμου Διακοινώσεως τοῦ Ἰγπουρ-
γείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς ὁποίας
τὴν εἰς τὴν νῆσον ἀπόβασιν τουρκικοῦ στρατοῦ, πρὸς
πίσιν τῶν Συμαίων καὶ ἐξαναγκασμὸν αὐτῶν εἰς τὴν
παράδοσιν ὀθωμανικοῦ ἐκχριστιανισθέντος, ἀποκα-
λεῖ ἀδικον στατιωτικὴν κατοχὴν occupation mil-
itaire! τῆς νήσου ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνή-
σεως, καὶ ἀπῆται νὰ ἐκκενωθῇ ἡ Σύμη καὶ νὰ παύσῃ
ἅμα πᾶσα καταδιώξις κατὰ τοῦ ἐκχριστιανισθέντος
καὶ ἐγγάμου ἥδη, ἵνα καὶ προσβάλλεται ἡ ὑπὸ τῶν
Συνθηκῶν προστατευομένη ἐλευθερία τῆς συνειδή-
σεως, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο τότε.

(Ἀκολουθεῖ).

ΑΓΟΡΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ

Μετὰ δεικνολογημένης πενήτας γράφει τὸ ὄρ-
γανον τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «Ἐκκλησια-
στικὴ Ἀλήθεια» κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς δικτικῆς
ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ κοινότητι Περσίων.
Περὶ αὐτοῦ ἐτηρησάμεν μέχρι τοῦδε σκοπεύον σω-
τήν, ἀλλὰ νῦν, ὅτε τὰ πράγματα ἐφάσαν εἰς τὸ
ἀπροχώρητον, ἀναγκάζον δι' ὅλην νὰ διαφωτισώ-
μεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστες.

Ἐντὶ κατὰ τὴν Προποσίτῃ ἐκκλησιᾷ χειροτονή-
σασα τὴν κωσπολιν Πέρσων, κείται μόνη τις
ἐνοριακὴ ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος Μονὴ Φανερωμένης, ἥτις
πολλὰ εἰσδημιᾶτα, ἂν μὴ ἀπαρῶμεθα, διενέμονται
εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα τῆς
ἐκτὸς ἐπαρχίας Κυζίκου. Ἀλλ' ἀπὸ τίνος οἱ Περ-
σῖοι ἤξισαν ὑπὲρ ἐαυτῶν ἀποκλειστικῶς τὰ εἰσ-
δημιᾶτα ταῦτα. Τὸ τοῦτο δὲ ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τοῦ
κατὰ τόπον Μητροπολίτου, ἐνταῦθεν δὲ προσκλήθη
μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς κοινότητος Περσίων εἰς
τῆς λύσεως ἐπιλήρησιν ἡ Περσὶ Σύνοδος καὶ ὁ Πα-
τριάρχης διὰ τῆς ἀποστολῆς Ἐξάρχων πατριαρχί-
κων. Ἀλλὰ τῶν ἀπλοϊκῶν κατοίκων τὰ πνεύματα
ἐξήρπασαν ὑπὸ βδελυρῶν τινῶν κερδοσκοπῶν μέχρι
τοσοῦτου, ὥστε μὴ μόνον οἱ ἀποσταλέντες πατρι-
αρχικοὶ ἔξαρχοι μὴδὲν νὰ καταρῶσιν, ἀλλὰ καὶ
οἱ κάτοικοι τῆς Περσῆς νὰ φθάσιν εἰς τὴν ἀπο-
κλειστικὴν ἀπόφασιν νὰ ἀποκηρύξωσι τὸ Πατριαρ-
χεῖον καὶ νὰ ἐπὶ τῆς τῆς προστάσεως τοῦ Πάπα.
Τὸ ἀνθρώπινον πᾶσι καὶ ἀντιπροστικτικῶς
λαοὺς ἀνδρᾶς ἐστοίχισε πολὺ ἀκριβῶς εἰς τοὺς τὸν ἀνδρᾶλον ἀρχεῖται ἐντέθεν. Οἱ ἀποστολοὶ τῆς

μενον τόσων ελπίδων και εξήγειρε το ενδιαφέρον όλου του Έθνους, θεωρηθείσα, ότι σπουδαίως θα ώφελήσει τα συμφέροντα της χώρας και επομένως τόσον έρεθισμόν και τας διαμαρτυρίας προσβευτών και μεγάλην αντίδρασιν των πωλητών, ή σύμβασις αυτή εξαφανίζεται σήμερα, διότι κατόπιν των έγγραφων, τα όποια ανέγνωσα εις επήκοον ύμνν έγκατέλειψαν αυτήν και συνδικάτου και εκ των συμβούλων οι μόνον έχοντες οικονομικήν ύπόθεσιν.

Ελέγθη, κύριοι, και επανελήφθη ότι το κόμμα ήμών, όπερ έχει τή καθήκον και την ύποχρέωσιν να πωρή τον τόπον και τα συμφέροντα της χώρας, ότι ως αντιπολίτευσις άντεστρατεύθη την σύμβασιν.

Ελέγθη προσέτι ότι απέφωρσεν εν μέλος του συνδικάτου το μόνον όπερ είχε οικονομικήν ύπόστασιν, ένεκα των τροπολογιών, ως ήμεις διευκώσαμεν. Ένθ εκ των έγγραφων, τα όποια ανέγνωσα εις ύμνν αποδεικνύεται ότι το ύναντίον έδεδχθησαν τα μέλη του συνδικάτου τας ύποδείχθείσας τροπολογίας και ναυαγεί ή σύμβασις συνεπεία των διαμαρτυριών ξένων ύνάμεων.

Πρέπει να μάθωσι, — συμπεραίνει ο κ. Πρωθυπουργός — οι έξεγερόμενοι σταφιδικοί πληθύσμοι, ότι δεν υπάρχει πλέον σύμβασις, διότι δεν έγιναν τα κατάλληλα διαβήματα προς άρσιν των διαμαρτυριών των ξένων ύνάμεων.

Κάμετε, κύριοι, αλλά δεν θα με εύρετε σύμφωνον εις μίαν τοιαύτην σύμβασιν, ήτις έπροκάλεσε τας διαμαρτυρίας ξένων ύνάμεων. (Παταγώδη χειροκροτήματα και έπευφημία εκ της Κυβερνητικής πτέρυγος).

Είς απάντησιν του κ. Πρωθυπουργού ήγήρθη να απαντήση ο κ. Δηλιγιάννης, πρίν ήδη άνοιξη το στόμα του, ο βουλευτής κ. Δεδούσης ύπτει κατ' αυτού ως κεραυνόν το έρωτήμα. «Περί πολιτικής άρετης δεν λέγετε τίποτε;» Τούτο ήγειρε όρρον παρά τοις πασι τοις ού καταπαύσαντος είπεν, ότι άδύναμεθα να ψηφίσωμεν την σύμβασιν και ο βασιλεύς να κυρώσ η αυτήν, αν δε ίδωμεν, ότι αι δυνάμεις διαμαρτυρόνται, τότε να μη εφαρμόσωμεν αυτήν. «Αλλ' άρίστη απάντησις εις ταύτα έδόθη υπό του κ. Πρωθυπουργού κατά την και αθής ανακαίνισιν του σταφιδικού ζητήματος εν τη συνεδρία της παρελθούσης Δευτέρας είπόντος, ότι «σύμβασις, ής ή εφαρμόγη ύπόκειται εις την αίρεσιν της άδειας ξένης δυνάμεως θα άπειτέλει άρνησιν της κυριαρχίας του έλληνικού βασιλείου και άναίρεσιν της ανεξαρτησίας αυτού, διότι την σύμβασιν ταύτην δεν θα ένήφιζε πλέον ή Έλλάς, αλλ' ή ξένη δύναμις. ήτις θα έλεγεν επιτρέπον την εφαρμόγην της συμδάσεως ταύτης. Ίδον πού άγουν αι ψευδείς και άνευλικρινέσταται θεωρίαι των θεομοφυλάκων, ιδού πού άγει το τυρόν μοροτάτης φιλαρχίας και μαινόμενον πάθος, εις την άρνησιν του θεμελιωδούς του θεσμού της ανεξαρτησίας του βασιλείου.

Αλλ' ή θεωρία της ψηφίσεως της συμδάσεως άπο τούδε, και αν έστι πρόκειται να μη εφαρμοσθή ένεκα των αντιρροήσεων των δυνάμεων, έχει άλλον πρακτικώτερον λόγον. Διά του τρόπου τούτου τηρούνται εν διαρκεί άρρασμή και κινήσει ο σταφιδικός πληθύσμος, τα άκακα εκείνα και τυφλώς ένεκα της δυοσταχίας υπό παντός δημοκόπου συρόμενα πλήθη, φαίνεται δε όπως δήποτε επιτυγχάνουσα ή έλεεινστάτη αυτή δημαγωγίας μέθοδος. Έν ταις πόλει της Ήλείας προφανώς υπάρχει έξέγερσις, ήν επανέξανον ζητηρικά γυμνάσματα νεοφύτων των του κόμματος δικηγόρων και πενταρολόγων δημοσιογραφίας άκριτά τινα παιδάκια, ούτως ώστε άγνωστα την άευσον, ήν άνοίγουν άφ' εαυτών την τύχην των, τα άθωα εκείνα πλήθη να συγκεντρώνονται εις πολυπληθή θορυβώδη και επικίνδυνα εις την δημόσιαν τάξιν συλλαλητήρια και να φωνάζωσι ασύμμετα, σύμμετα!» Κατά της έντροπου ταύτης καταστάσεως ή κυβερνήσις έλαβε την πρόνοιαν την συνετήν να δημοσιεύση εις χιλιάδας αντιτύπων τους εν τη βουλή λόγους του κ. Γ. Θεοτόκη και άποστείλ η επί τόπου επαρκή στρατιωτικήν δύναμιν προς τήρησιν της τάξεως. Πας πονών την πατρίδα εύχεται έγκαρδίως να τελεσφορήσωσι τα μέτρα ταύτα της κυβερνήσεως προς ήνυχιάν του τόπου. Αλλά τα άποκαλυπτήρια του κ. Δηλιγιάννη δεν έλγαν εν τούτοις.

Έν τη συνεδρία του παρελθόντος Σαββάτου ο Ύπουργός των οικονομικών κ. Σιμόπουλος προέβη εις τας επί του ύποβληθέντος υπό του κ. Δηλιγιάννη προύπολογισμού δηλώσεως του, εξ ών άπεδείχθη ήλιον φαινομένον, ότι αι επαγγελόμεναι οικονομία είναι φροῦδα, ότι άπεκρύβθησαν έξοδα άναπόφευκτα, οίον ποσόν εξ ήμίσεως εκατομμυρίου περίπου δραχμών διά την μισθοδοσίαν των ως άσυνόδων ύπηρετούντων άξιωματικών του στρατού, όπερ δεν άνεγρόφη μόν εν τω προύπολογισμῶ του ύπουργείου των Στρατιωτικών, διότι οι άσυνόδοι ύπάγονται εις το Ύπουργείον των Έσωτερικών, δεν άνεγρόφη δε εν τω προύπολογισμῶ του Ύπουργείου των Έσωτερικών, διότι οι άσυνόδοι είναι άξιωματικοί και ύπάγονται εις το Ύπουργείον των Στρατιωτικών!! Τίς θα κατέβαλε τα έξοδα των άξιωματικών τούτων και πόθεν θα έπληρώνοντο; Άνεγρόφησαν εν τω περιγρημῶ εκείνῳ προύπολογισμῶ ως έσοδον ποσόν δύο εκατομμυρίων δραχμῶν καταβαλλόμενον κατά τὸν περί έλέγχου νόμον έτησίως εις άρσιν της αναγκαστικής κυκλοφορίας, όπως έξογκώνηται το ποσόν των έσοδων του κ. Δηλιγιάννη. Κατέδειξε προσθέτως ο κ. Σιμόπουλος, ότι διά των νομοσχεδίων του κ. Δηλιγιάννη περί καταργήσεως της στρατιωτικής άσυννομίας, περί καταργήσεως των νέων Προσωδικίων και νομαρχιών και του περί ελαττώσεως του μισθοῦ των δικαστών ως και του περί τροποποιήσεως του ταχυδρομικού νόμου ή διη οικονομία, ήν διεσάλπειν, ότι θα φέρη τον χρυσόν της Έλλάδος αιώνα, άνήχετο εις 700,000

περίπου δραχμάς! Έκ της όλης τροποποιήσεως, ήν έπέστη ο υπό του κ. Δηλιγιάννη ύποβληθείς προύπολογισμός, προκύπτει ή επομένη διαφορά. Κατά τον προύπολογισμόν του κ. Δηλιγιάννη μεταξὺ έξόδων και έσοδων ύπήρχε πλεόνασμα τούτων εκ δραχ. 2,266,507.46. Κατά τον υπό του κ. Σιμόπουλου τροποποιηθέντα πλεόνασμα εις δραχ. 2,156,266. Αλλ' ως πείθεται ο άναγνώστης το πλεόνασμα τούτο ύπάρχει έλλειψις να πραγματοποιηθή, ενθ εκείνο ήτο ήδη έξηφανισμένον, ως δεικνύει ή επομένη σύγκρισις, εις ήν προέβη ο κ. Σιμόπουλος. Κατά την 14 Ιουνίου 1903, είπεν, ότι δηλ. έπαιον ή κυβερνήσις Δηλιγιάννη ύπήρχον εις το κεντρικόν ταμείον δραχ. 497,192, εις δέ την Έθνικήν Τράπεζαν καταθέσεις εκ πλεονασμάτων των τελευταίων έτών 34,000 εις τραπέζινα και 925,000 εις χρυσόν, ήτοι εν συνόλῳ εις δραχ. 1,992,417. «Οτε δε κατέλειπε την άρχήν ή κυβερνήσις Θεοτόκη ύπήρχον κατά την 31 Σεπτεμβρίου 1901 εις μὲν το κεντρικόν ταμείον μετρητά δραχ. 1,159,165 εις δέ την Έθν. Τράπεζαν εις χαρτονομίσματα μὲν δραχ. 9,999,902, εις χρυσόν δὲ 3,383 δραχ. ήτοι εν όλῳ δραχ. 11,156,450. Πρίν ή καταλήψ ην άρχήν ο κ. Δηλιγιάννης ήρχισε στενοχωρούμενος και ζητών να σνομολογήση δάνειον προς την Έθνικήν Τράπεζαν, όπερ και δεν εύρισκε, παρατηθείς δε της άρχης ήρχισε προμαρτυρόν κατά το είσοδός καταστοράς και έλλείμματα, τοῦθ' όπερ παρεκίνησε τον πρόεδρον της έπιτροπής του διέθνους έλέγχου εύγενώς να προτείνη τῷ κ. Σιμόπουλῳ, όπως δόσῃ αὐτῷ διά τας τεχνούσας ανάγκας της ύπηρεσίας του κράτους προκαταβολικῶς εκ των πλεονασμάτων των εισπραξέων του έλέγχου περί τα 2 εκατομμύρια δραχμάς. Αλλ' ο κ. Σιμόπουλος ήγήρθη στήριζόμενος εις το ότι μετὰ την 30 Ιουνίου το Κράτος δικαιωματικῶς θα λαμβάνει τα πλεονάσματα εκείνα. Ίδον πού εκινδύνευε να φέρη την χώραν του ο φιλόπατρις θεομοφυλάξ και οί ως μη ύφειλεν' άπολυθόντες αὐτόν. Έκ της μακράς άγορεύσεως του κ. Σιμόπουλου επί των δηλώσεων τούτων και τροποποιήσεων του προύπολογισμοῦ, ήν διέκρινεν άκρα μετριότητα και φειδῶ των αντιπάλων τον άποσιπῶμεν τον έπιλογον, όστις είναι και απάντησις προς τας θρηνηδίας δε ήρχισεν ένδάλλων ο κ. Δηλιγιάννης άμα τῇ άπό της άρχης έκπαύσει. Ο κ. Σιμόπουλος είπεν:

Νομίζω ότι δεν πρέπει οὔτε υπό ύπερβολικής αίσιοδοξίας να καταλαμδανόμεθα όταν έξετάζωμεν τα οικονομικά ήμῶν, αλλ' οὔτε και άπαισιόδοξον να άωμεν ώστε να άποθαρσύνωμεν πάντα εύρισκόμενον εις σχέσεις προς το ήμέτερον άημ. Ταμείον επί βλάβη της δημοσίας ήμῶν πίστεως. Γινώσκοντες ότι ο έλληνας λαός διακρίνεται διά την φιλοπορίαν και διά το νομοταγές αὐτοῦ και έχοντες την πεποίθησιν, ότι ή Έλλάς θέλει διοικεῖσθαι υπό άγαθῆς Κυβερνήσεως, πρέπει να φρονώμεν ότι τα οικονομικά της Έλλάδος, τα όποια εισήλθον εις το στάδιον της άναρχώσεως, θέλουν εισέλθ η τάχιστα εις το στάδιον της ευδείας και θέλουν επιτρέψη την εφαρμόγη των μέτρων των άπορριπτικῶν εις την πληρωσιν των έθνικῶν πόθων. (Παρατεταμένα και ζωηρά χειροκροτήματα εκ της συμπολιτεσεως και των θεωρείων).

Η ΒΟΥΛΗ της Κρήτης επί τη ελαττώσει του βαρύνοντος την ετήν Έλλάδα εισαγωγῆν κρητικῶν κασάνων φόρου άπό 15/0 εις 5/0 έξέφρασε την ενγνωμοσύνην αυτής προς την ελληνικήν βουλήν και την κυβερνήσιν της Μητρος. Περί βουλῆς κρητικής προκειμένου, αι έγγραφαι αυτές έλγαν ήδη. Κατά την σύνοδον ταύτην ήγηρήθησαν σπουδαιότατα νομοθετήματα, ών πρωτεύουσι τα δικαστικά, περί τούτου δ' ίσως άσχοληθώμεν εδρότατα.

Η Α. Μ. ο Πατριάρχης Άλεξανδρείας κ. Φώτιος διεβίβασεν εύχαριστήριον έπιστολήν ιδιόχειρον προς τον βασιλέα και τον πρόεδρον της κυβερνήσεως διά την προς αὐτόν άπονομήν του άνωτάτου ελληνικού παρασώμου του μεγαλοσταύρου. Η έπιστολή αυτή είνε πλήρης κολακευτικῶν εκδηλώσεων του πατριάρχου Φωτίου προς την Α. Μ.

ΚΑΤ' ΕΙΔΗΣΕΙΣ (κ. Κων) πόλεως, γράφει το «Άστν», ο πλούσιος όμογενής κ. Ζαννης Συνοδινός κατέβηκεν εις την Έθνικήν Τράπεζαν 30 χιλιάδας χρυσῶν φράγκων, ίνα εκ των τόκων αὐτῶν μετά θάνατον αὐτοῦ τα μὲν 3/4 παρέχονται εις το Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον, το δὲ 1/4 ύπὲρ του άδελφου αὐτοῦ και τούτου άποθηνησκόντος ύπὲρ των υίων του. Εκτός δε τούτων κατέβηκεν και έτέρως 25 χιλιάδας φράγκων, ίνα εκ των τόκων αὐτῶν συντηρηται ή εν Κισνοβίῳ Όρθόδοξος Έλληνική εκκλησία, ένόσῳ αὐ έροτελεσται τελοῦνται εν αυτή ελληνιστί, ένόσῳ τούτέστι ύφίσταται ή αὐτοῖς ελληνική κοινότης εν εναντίπεριπτώσει οί τόκοι τῶν εν λόγῳ ποσῶν να δίδονται εις τον κατ' καιρὸν Οικουμενικόν Πατριάρχην, ίνα διατίθεται ύπὲρ των αξίων ύποστηρίξεως εκκλησιῶν της Άρχιεπισκοπῆς.

ΠΕΡΙ όρωρων δὲ προκειμένου δεν είναι ξένη ή στήλη αυτή, όπως καταχωρίσωμεν εκ της «Εκκλησιαστικής» Αλήθειας παραλαμδανόντες και τας επομένας δωρεάς, δι' ών διαπιστοῦται της ελληνικής φυλῆς ή θαυμασία προσήλωσις εις τα ιδανικά εκείνα του γένους, δι' ών έλαμπρόνθη μὲν ή εν τη παρελθόντι ιστορία αὐτοῦ, καταγλαΐονται δε και στερεοῦνται αι περί του μέλλοντος έλπίδες. Η «Εκκλησιαστική Αλήθεια» άνεγράφει τας επομένας είδήσεις.

ΕΤΣΕΒΗΣ και φιλόπατρις της Έκκλησίας υίδς εν Αίγυπτο διαμένων, και το προς τον οικουμενικόν πατριάρχην εύλαβὲς αὐτοῦ διατρανῶν αίσθημα, άπέστειλεν αὐτῷ λίρας τουρκικῆς 110, όπως ή Α. Θ. Π. διαθήσεται ύπὲρ σκοπῶν κοινωφελών. Τούτων δε τας μὲν 60 λίρας προόρισεν ύπὲρ των έπισκευῶν του πατριαρχικοῦ οίκου, τας 25 δ' ύπὲρ του εν Πριγκίπῳ Έθν. Όρφανοτροφείου και τας 25 ύπὲρ του πολλῆς έπικουρίας και στοργῆς αξίου Έλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. — Επίσης ο εν Κισνοβίῳ της Ρωσίας διαπρεπὲς όμογενής κ. Ζ. Συνοδινός έπέμψεν τῷ παναριωτάτῳ οικουμενικῷ πατριάρχῃ φράγκα χίλια διατεθέντα κατ' έγκρισιν της Α. Θ. Π. εις κοινωφελείς σκοπούς. (Σημ. «Άγῶνος» Μη το «Άστν», παρεπληνήθη εις την άνωτέρω είδησιν εκ του τελευταίου τούτου γεγονότος; Εὐχόμεθα να μη ύπάρχη πλάνη περί τούτου!)

ΜΕΤΑ χαρῆς θα ίδωσι και πάλιν οι Έλληνες της Κωνσταντινουπόλεως τον α' γραμματέα και τέως έπιτετραμένον της αὐτοῖς ελληνικής προεδρίας κ. Αρμάνδον Ποτιν άπελθόντα έντεῦθεν τη παρελθούσῃ Παρασκευῇ. Η εν ταῖς κοινωνικαῖς αὐτοῦ σχέσεσιν εδρροσυγορία του διπλωματικού τούτου ύπαλλήλου, δι' ης κατέστη πᾶσι προσφιλέστατος, συνδεομένη και προς ύπὲρτοχον αντίληψιν του καθήκοντος και δεξιῶν αὐτοῦ εκπλήρωσιν ήσφαλίσαμεν αὐτῷ την μισθίον εκτίμησιν των εν Βυζαντίῳ λογάδων τάξεων του Γένους.

ΑΙ ΚΑΤΑ το λήξαν εικοσαήμερον το μηνός εισπράξεις του τελωνίου άνήλθον εις δρα. 999,855.85 άπέναντι 928,890.30 του αντίστοιχου εικοσαήμερου παρελθόντος έτους. Επομένως παρουσιάζεται διαφορά επί πλέον κατά δραχμάς 70,995.55.

ΔΙΑ ΒΑΣ. Διατάγματος ο κ. Π. Σελινιάδης β' διεργνηνύς παρά τῷ διεργνηνικῷ γραφεῖ τῷ εν Κωνσταντινουπόλει ήμετέρας Προεδρίας διορίζεται πρόξενος β' τάξεως εν Σκόδρᾳ αντί του κ. Κωνστ. Κυπραίου μετατιθεμένου εις Μοναστήριον αντί του κ. Στ. Κιονζέ Πεζᾶ, μετατιθεμένου εις Αδλῶνα, αντί του κ. Σπ. Δάτοικα, μετατιθεμένου εις Προέξαν.

ΕΝΤΟΣ του πρώτου δεκαήμερου του προσεχούς μηνός Ιουλίου τα τρία θεωρητά «Υδρα», «Σπέτσαι» και «Ψαρά» αὐτοελεῖ άποτελούντα μοῖραν θα άναχθῶσιν εις το πέλαγος προς εκτέλεσιν γυμνασίων. Η Έλλην. κυβερνήσις λέγεται, ότι θα ζητήση την άδειαν, όπως ή Μοῖρα έπισκεφθῇ και τουρκικούς τινες λιμένας του Αιγαίου.

ΥΠΕΡ του έσπερινῶ σχολείου της Βιοτεχνικής Εταιρείας, ού λαμπροί είναι οι καρποί, ως τούτο δι' ίδιον άρθρον άνευτύχασεν άλλοτε, προσήγγον ο μὲν άντιπροδρόμος της εταιρείας κ. Ν. Σέρμιος δραχ. 600, ο δε κ. Άναστ. Διερωτός δραχ. 500.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρακολουθόντες κα' έκάστην ήμέραν τα συμβαίνοντα εν Έλλάδι είχομεν φθάσει εις τα μέχρι της μεσημβρίας της Τρίτης λαβόντα χώραν, ως βλέπει ο άναγνώστης εν τῇ οικείᾳ στήλῃ, ότε μετα μεσημβρίας της ήμέρας εκείνης νέκ άνηγγέλθη, ότι ένέσπινε θύελλα εν Πύργῳ, Φιλιαρτίς και Γαργαλιάνοις, ίδιε δε εν τῇ πρώτῃ πολει. Όμιλοι χωρικών εισήλθον εκ παντοίων διυθύνσεων εις την πόλιν εκείνην πάνοπλοι και πυροβολούντες και φωνάζοντες «μονοπάλειον ή θάνατος», κατέλαβον το τηλεγραφείον και τον αθηροδρομικόν σταθμόν της πόλεως, άπαιτούτες, όπως συνενωθῶσιν άπ' εθείας μετά του βασιλέως. Αι έρχαι ήναγκάστησαν να άνοίξωσι τοις διαδηλωταῖς την τηλεγραφικήν γραμμὴν μέχρι Δεκελείας, όπου άπέστειλαν εκτήριον πῖος τον βασιλέα τηλεγράμματα, παρακαλόντες αὐτόν να μεσολάβησ η πρὸς τας διαμαρτυρούμεναις κατά του μονοπαλείου δύναμει και άρ τας εκ τούτου διακρίσεις, άπαιτήσῃ δὲ συγχρότως παρά της βουλῆς την άμεσιν της συμβάσεως ψήφισιν. Το διάγραμμα τούτο, έννοείται όπερ διά τηλεγραφικήν προς προς τον Πρίγκιπα έπεδοχίμικας και ο βουλευτής Μεσολογγίου κ. Δελγυγέρης συστήσας αὐτοῖς να έπιμεινῶσι παρακαλόντες τον βασιλέα, όπως έπιβάλ η την ψήφισιν της συμβάσεως, οὔδεν άλλο έτήμασεν, ή ότι αὐ εύχεται μετεπίθεντο από της ύπευθυνοῦ κυβερνήσεως εις τον άνευθον άρχοντα, ότι έπ' αὐτο άρχοντος ή έέργεια πρὸ του κινδύνου της άποδοκιμασίας, ενθ αν περιττωσι άπετυγχάνει και ότι ανηρείτο ή ύπόστασις της ύπευθυνοῦ συνταγματικής κυβερνήσεως, και ως τοιοῦτον το διάγραμμα τούτο επήνεγκε την πτωσιν της κυβερνήσεως Θεοτόκη. Οὗτος διακρίνεται, ότι ή κατάσταση των της αντιπολιτεσεως, ήγουμενου εις την ώοκίαν ταύτην τακτική, ως εύνόητον, τῷ κ. Θεοδ. Π. Δηλιγιάννῃ, ενθ εκ τῇ βουλῇ μετὰ τας εξηγήσεις του κ. Θεοτόκη διεκρίνεται, ότι τοιαύτη σύμβασις ύπο τας διαμαρτυρίας των δυνάμεων ήτο άδύνατον να ψηφισθῇ, εξ ου της βουλῆς αὐτοῖς οὔτοι οι κύριοι διά τηλεγραφικῶν, δι' έπιστολῶν, δι' άγορεύσεων ύποστήριζον τα έναντι έκπαύσεως των φαντασιῶν του άτυχῆς εκείνου λαοῦ μέχρι του να λι-

θοβολῇ τους πωλητας εφημεριδων, αιτινες περιεχον τους εν τη βουλη λογους του κ. Θεοτοκη. Ταυτα ουτος διακρινους υπεβαλε την εσπερινην Τριτης προς τον βασιλεα την παρατιπιν του εν αυτον υπουργειου, ητις και εγενετο δεκται. Τη πρωην δε της Τεταρτης ανεφανισθη προ της βουλῆς και ανηγγειλε την παρατιπιν του υπουργειου δι' αγορευσεως, ης την πυκνότητα των νομικων των συνταγματικων ορθολογισμων, την δυναμιν της αληθειας των επιγειρηματων θα εζηλευε και αὐτως ο μεγιστος των κοινοβουλευτικων ητηρων των νεωτερας Έλλαδος αειμνηστος Τρικοπης, και ης κατηγγειλε την αντιπολιτευσιν ως υποσπασσαν τους θεσμους δια της καινης θεωριας, και παρὰ την βουλήν και τον βασιλέα, τας κυριαρχους δυνάμεις του έθνους, έπείλατο τριτη τις, ή δύναμις των τριῶν, καταλυντας κυβερνήσεις όχι κατά την στιγμήν, καθ' η καλείται ο λαός άπασ εν ύποδείξη τους άντιπρσπους αὐτοῦ έξαντλῶν τότε κατά τετρατείαν πᾶσι δικαίωμά του, άλλα κατ' άρίσκεαν κατα πάσαν στιγμήν καθιστώσα οὕτω τους βουλευτάς έσπερμένους ιδίας γνώμας και ύποδεδουλωμένους εις τα έπιταγὰς του μαινομένου των διαδηλώσεων πᾶσι θους. «Αμα τῷ περάτι του λόγου, ως ήν εύνοητον, μη ύπαρχούσης κυβερνήσεως, ο Πρόεδρος της Βουλῆς διέλυσε την συνεδρίαν. Αλλά τότε μενιενος ο γρηαῖός εκ Γόρτυνος βουλευτής συνέστη τας πυγμάς και άπεκάλεσε τους άντιπάλους ανάνδρων φυγάδας, διότι έστέρησαν αὐτον τῷ καίωματος της άπολογίας. Τούτον έμμηύσασαι εις των όπαδῶν του, εγένετο δε και άπόπειρα εξακολουθησ η συνεδρία της βουλῆς, αλλ' έσπασεσ άπαρτίας προβληθείσης, διέλυσε αὐτήν.

Μετά μεσημβρίαν της Τεταρτης εκλήθη πᾶσι σχηματισμόν κυβερνήσεως ο βουλευτής Αττικής Δημ. Ράλλης, όστις και έδεδχη την έντολήν της τάσης προθεσμίας 48 ὥρων. Έν τούτῳ τῷ σχήματι άναγκάσθησαν άσμερον Πέμπτην, άπ' εύρίσκοντα τα πράγματα σήμερον Πέμπτην, μεσημβρίας. Είς έρωτήσαντας αὐτόν ο κ. Ράλλης έδλωσεν, ότι άνήκει εις το δηλιγιαννικόν κόμμα, και κατά τας αρχάς αὐτοῦ θα διοικήσ η την χώραν, οι βουλευτάς εκ του κόμματος τούτου θα προλάβη ως συνυπουργούς του, ότι πλην άλλων θα ύπόβλη ύπο την ψήφον της βουλῆς και στρατιωτικὰ νομοσχέδια. Λέγεται, ότι την νέαν κυβερνήσιν ή ύποστηρίξη και ο κ. Γ. Θεοτοκής.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΥ

ΟΛΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΕΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια επί ενεχύρῳ χρυσῶν γραφῶν. Έκτέλεσις πάσης έντολής εν τοῖς Χρηματιστηρίοις Αθηνῶν, Λονδίνου και Παρισίων και πάσης τραπεζικής εργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο/ο εις πρώτην αναζήτησιν.

4 1/2 ο/ο διά τρεῖς μήνας.

5 ο/ο δι' έξ μήνας.

5 1/2 ο/ο δι' εν έτος.

Καταθέσεις εις χρυσόν δεν γίνονται δεκται.

Η διαχείρισις του «Άγῶνος» χάριν των συνδρομητών, οὔτινες δεν έτήρησαν την πρὸ των φύλλων αὐτοῦ και χάριν εκείνων, οὔτινες ύστερον θα εύρωσιν, ότι το φύλλον αὐτὸ δεν είναι έφήμερον άνάγνωσμα έδωκεν εις τῶν μας τα φύλλα του πρώτου, δευτέρου, τρίτου και τεταρτου έτους και άποστέλλει αὐτοῖς έλευθέρως ταχυδρομικῶν τελῶν εις τους προκαταβᾶλλοντας δι' έκαστον. Έκ του Έσωτερικοῦ μὲν χρυσᾶς δραχ. Έκ του Έσωτερικοῦ δε δραχ. χαρτίνας. Είς τους άγοράζοντας τους τέσσαρας ὅμοις τῶν μας παρέχονται οὔτοι αντί μόνον 35 δρα. εντ' έσωτερικῶ και 30 χρυσῶν δρα. εν τῷ έσωτερικῷ.

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ. — Βιβλίον επίκαιρον είνε το άρτι έκδοθὲν 43ον τῆς σειράς του Συλλόγου πρὸς διδόσιν ωφέλειαν βιβλίον. Εγγραφή υπό του κ. Ε. Σ. Αικαυδῆ και είς το σκοπὸν να καταδείξη τον εκ των εις Αμερικαν μεταναστατέων έθνικόν κίνδυνον και να συντείνη εις την ανακοπήν της όρμης αὐτοῦ, ήτις από έτους εις έτος αύθάνει. Το ζήτημα τούτο ως γνωστόν άπασχολεί και την πολιτείαν, ήτις προτίθεται να λάβη νομοθετικά μέτρα προς εύθυμίσιν και περίσπλην του μεταναστευτικού ρευματος. Πωλείται λεπτὰ 40 εις το Κατάστημα του Συλλόγου, 42 εῶς Ακαδημίας και εις τὰ βιβλιοπωλεία. Προσεχῶς έκδόνται ο Όίνος υπό Σ. Χασιώτου και το Κράτος του Πλούτου κατά τον Καρνέγη